

[Gøting.]

det budgetterede motorprovenu på omkring 800—850 mill. kr. og anvende det merprovenu, der ifølge erfaringerne årligt beløber sig til ca. 100 mill. kr., til en aftrappingsordning for omsætningsafgiften.

Her er en vej frem, som ikke koster finansministeren noget, og en vej, som effektivt vil kunne lette motorbeskatningen, samtidig med at den ikke pludselig vil give los for den trang, der er til biler, og det behov, der er for bedre og flere veje. Valutasituationen kan ikke længere være motiveringen for at sige nej.

Finansministeren (Kampmann): Jeg må alligevel bedrøve den ærede spørger med at sige nej.

En finansminister er jo ikke så interesseret i at få lagt loft over indtægterne. Kan man derimod bidrage til at iå lagt loft over udgifterne, kan den tid nok komme, hvor man også kan begynde at sætte skatterne ned, og om det da først og fremmest skal være omsætningsafgiften eller indtægtsskatten, som vi nu skal diskutere om lidt, eller et af de mange andre forslag, der fra tid til anden fremkommer her i tinget, må vi se på til den tid.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om fremme af forespørgsel til forsvarsministeren af Alfred Jensen m. fl.

(Forespørgslen findes i tidenden sp. 2233).

Formanden: Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet.

Einer-Jensen: Jeg ønsker afstemning.

Formanden: Der vil da være at foretage afstemning om, hvorvidt forespørgslen skal fremmes.

Fremme af forespørgslen
nægtedes med 112 stemmer mod 5.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om indkomst- og formueskat af personer til staten [af Poul Møller m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 1493, fremsættelsen i tidenden sp. 1935).

Sagen sattes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne begynde med at komplimentere de ærede forslagsstillere, fordi de har fremsat dette forslag til folketingsbeslutning indeholdende forskellige tanker om, hvordan vor indkomstskat skal beregnes. Jeg vil gerne sætte en streg under denne kompliment, for det kan naturligvis ikke undgås, at jeg senere må fremføre enkelte kritiske bemærkninger, og jeg vil nødig have det taget som udtryk for, at jeg ikke synes, det er godt, at man fra oppositionens side her på et enkelt punkt har taget initiativ til at bekendtgøre, hvad man mener om tingene. Det er jo ikke noget, vi er så forvænt med herinde, og derfor synes jeg, det er rart, at det er blevet fæstnet i papirerne på dette område.

Man kan måske også hertil føje, at faktisk har man måttet gå og vente på det i snart mange år. Dengang vi havde en borgerlig regering, blev der fremsat et forslag til en skattereform — jeg tror i marts 1953. Sådan blev det i hvert fald kaldt; men i virkeligheden var det jo et forslag til indkomstskattelov, og det ejendommelige ved dette forslag var, at der egentlig i forslaget manglede stillingtagen til, hvilke skalaer der skulle være. Nu, altså 5, snart 6 år efter, får vi ikke et lovforslag, men dog et forslag til folketingsbeslutning om, hvordan man mener, skalaen skal se ud.

I øvrigt har det jo ikke været de skatte-tanker, der er nedlagt i forslaget, der har været mest diskuteret ude omkring, i bladene og mand og mand imellem. Det er spørgsmålet om en skattelettelse, der har vakt størst interesse. På dette punkt foreligger der en usikkerhed, som jeg gerne vil prøve at få opklaret her under debatten — det er måske knap så meget det ærede medlem hr. Poul Møller som det ærede